

ՀԱՅԵՐԵՆԻ ԵՐԵՒՈՅԹ ՄԸ

Հ - Ի ԿՈՐՈՒՏԾ

իր «կամսարականները» զրքին մէջ Հ. Սահակ Կողեան կամսարականաց և Արշարունկաց միենայն նախարարութիւնը ըլլալլ փաստելու միջոցին՝ հաւանական կը գտնէ թէ Արշարունի տոհմանունը Արշաւիր կամսարակոնէ մը յառաջ եկած ըլլույտ է. սակայն կը խռուսափի ոչդ լեռուական երեսյթը փաստելէ և պատշաճօրէն օգտագործելէ, քանի որ Հնուպշման կը զրէ եղեր թէ «Արշաւիր անունէն հարկ էր որ Արշաւրունիք ածանցուէր»: Ներուի, սակայն, դիտել տալ թէ երրեմն օտարները կամ հիները չափազանց կը ճնշեն ներկայի հայ միտքը, կաշկանդելով զայն: Այսուո՞ւ փոքրիկ ուսումնասիրութիւնն մը հայերէնի վրայ՝ զիւրաւ պիտի կրնայ ցուցնել թէ ինչպէս կիսամայն ւը նոյնպէս և բազամայն ւը կամ վլը անհատացած է հայ բառերէն, համաձայն հնչաբանական Խընայութեան ընդհանուր օրէնքին:

Կիսամայն ւ-ի կրուտս. — Ճիւռ՝ ճիռ, ճիւզ՝ ճիզ: Գաւառաերէնի մէջ կայ նաև արբեն, արիւր, արիր, արզիւր, արզիր: (թէլազրիչ է նուի իւ-ի լման կորուստը, զիւռ՝ զմնել, սփիւռ՝ սփուել:)

Բարձամայն ւ-ի կրուտս. — Ցր(ի)ւռ՝ ցրըլ, կաւիճ՝ գաճ, գեւզ՝ զեղ, զեւ՝ զի(ք), տեւ կամ տիւ՝ տի, թեւ՝ թի, ամսութ՝ ամաչէլ (աւ = օ), ազաւթ՝ ազաչէլ: ծանոթ՝ ճանաչել: Դիտելի են նաև խաւիծ, խայծ-խոծ-հաց (արար. խալլյա), կաւառ, կորի, տաւիզ՝ տազ, բաւիզ՝ բակ, տւելի՝ ա՛լ, կաւշի՝ կաշի (պրակ-ժիշշ). աւզակ (օջակ)՝ ազխ, կաւիճ՝ կազճին, յօս(ել)՝ հատ(անել): Գաւառաերէնի մէջ՝ թաւալել՝ թալել: Խօսելու միջոցին ալ յաճախ կը լսուի և մեծամասամբ» փոխանակ մեծամասմբ-ի: Նաև՝ հաւասարակ = հաւսարակ = հասարակ:

Վ-ի կրուտսը. — ւ-էն տւելի թաւ եղող վ-ն ալ ենթակայ է կորուստի. բոփհրել բոհրել: իսկ այն սողունը զոր ետրքերդցին «կործուծ»: Կողի = կով+ոզ(ի), (ոսոզ, ողոզ, հմմա, լատին ազա = ջուր):

Անշուշտ հայերէնի մանրակրկիւտ քըն-

նութիւնն մը պիտի կրնայ աւելի շատ օրինակներ երեւան հանել: Այսօքանն ալ բաւէ ցուցնելու համար թէ Արշաւութիւն կրնայ ածանցուիլ Արշաւ(ւ)ունի, արդարացնելով չ. Սահակ Կողեանի կարծիքը, և փաստի փոխարկելով իր հաւանական համարածը: Փելուր կ. Պ. ՔՄՌՏԱՇ

ՎԻՃԱԿԱԳՐԱԿԱՆ

ՀՐԵԱՅ ԲՆԱԿՉՈՒԹԵԱՆ ԱՇՈՒՄԸ
ՊԱՇԵՍԻՆԻ ՄԷԶ

1895-ին Հռելից թիւն եւ եռուաղեմի միշ 28,112: Ամբողյ Պազեսինի 1910-ին ունել 55,000 ներայ բնակչութիւն: Պատերազմի սկիզբը այս թիւր բանձագուած էր 90,000-ի, որտեղ 45,000-ը միայն եռուաղեմի մէջ: Պատերազմի նետեամբն Հռելից թիւր իւսաւ 60,000-ի, որ զինապարտէն ետք, 1920-ին, բանձագուած 66,571-ի, այսինքն՝ մօսուռուսկա Պազեսինի բնակչութեւ բնակչութեան (673,193) մէկ տասնեռութիւն:

1922 Հոկտեմբրի 23-ի պատօնական մատղանամունքի նախանայն Հռելից թիւն էր 83,554, այսինքն՝ բնինուուր բնակչութեան (757,182) 11 %, որ կը բանմանք նետեամ կերպով:

Եռուաղեմ	33,731	ներայ	62,578	բնին.	Վեց
Խամսան	20,152	>	47,709	>	>
Հայքան	6,230	>	24,634	>	>
Տիքերիս	4,427	>	6,950	>	>
Սամեղ	2,986	>	8,761	>	>
Քերոսի	430	>	16,577	>	>
Ռեիս Տաղաներ	426	>	97,188	>	>
Գիւղեր	15,172	>	492,865	>	>
	83,554	>	757,182	>	>

Հռելեան արգելու 1922-ին զերեւ մէկ չշրջադիմ էլին բազմաներու եւ երեւ հարիւրազ զիւղեալ բնակչութեան:

Այս բառականն ազին ահաւասիկ ներզադիր ու արտապարփ պատկեր:

Ներզադ. Արզադ. Առաւելուր.

23 Հոկ. 16 31 Գեկ. 1922	1,622	277	1,345
1923	7,421	3,466	3,955
1924	12,856	2,037	10,819
1925	33,801	2,151	31,650
1926	13,910	7,365	6,545
	69,610	15,296	54,314

Ինչպէս այս պատկերն է երեսի՝ առաւելուրի ներզադը եղած է 1924 եւ 1925 տարիներուն: 1926 տարու արտապարփ օրուաւ հասաներ կը սարտակալի ցարդ: